

Riigikontrolör Alar Karise kommentaar auditi „Kallasradade kasutamine“ asjus:

Head lugejad

Igal suvel saame ajakirjandusest lugeda juhtumeid, kus keegi on mõnele veekogu äärde viivale teele omavoliliselt keelumärgi paigaldanud, tee tõkkepuuga sulgenud või muutnud mõne avaliku kaldapealse oma privaatrannaks. Ometi on võimalus mere, järvede või jõgede kallastele pääseda ning seal liikuda meie kõigi põhiõigus. Miks meil seda õigust tihti siiski realiseerida ei õnnestu?

Ranna- ja kaldaäärsetel teedel pörkuvad avalikud ja erahuvid. Avalik huvi on inimeste soov jõuda kaldale või randa, olgu eesmärgiks siis suplemine, kalapüük või lihtsalt jalutuskäik mere ääres. Erahuvi on aga kohapeal elava maaomaniku soov kaitsta oma privaatsust. Siinkohal peaks appi tulema kohalik omavalitsus, kes kogukonnaga peetud arutelude tulemusel määrab ära teed ja rajad, mida mööda külastaja veekogu äärde pääseb ning millel liikumist ei tohi maaomanik piirata. Kaugemalt tulnud külastajale oleks seejuures abiks, kui need teed ja rajad oleks tähistatud näiteks infotahvlitel või viitadega ning oleks selge ka see, kas veekogu äärde pääseb jalgsi või sõidukiga ja kus on võimalus sõidukit teisi häirimata parkida. Aga loomulikult ei asenda sildid ja plakatid kõigi osapoolte head kodust kasvatust, mis muu hulgas tähendab, et liikumine eramaal ei tähenda tingimata tungimist kellegi õue või hoovi.

Neid põhimõtteid jagasid auditi käigus ka auditeeritud omavalitsused ja Keskkonnainspeksioon ning loodetavasti võtavad nad juba lähiajal ette samme, et võimaldada kõigil meil peatselt oma põhiõigusi senisest paremini realiseerida ning kõikjal Eestis kohalikke elanikke häirimata soovitud rannani või kaldani jõuda ja seal liikuda.

Alar Karis

riigikontrolör

8. detsembril 2015